

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona | Negyed évre . . . 1 K 50 f
Fél évre . . . . 3 korona | Egyes példány ára 10 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

Mindszent, 1913. március 2.

9. szám.

Tizenötödik évfolyam.

A becsületről.

A lefolyt hetekben nagyon sokan és nagyon sokat beszéltek a becsületről. Olyan lehetetlenségeket mondtak, hogy egyenesen szédítő és rémületes. A politikusok és a bölcselkedők egész sorozatát állították fel a becsület különböző neveinek és osztályainak, fő és alfajtainak. Mintha bizony a becsület valami vegyi összetétel volna, amelyet a legkülönbözőbb módszerek szerint lehetne analizálni s mintha bizony a becsület nem egyetlen egy volna.

Kényes természetű dolog ez. De nem olyan, amelyhez nyulni nem szabad, mert csiklandós. Beszélni lehet, sőt kell róla. Mert csak a becsület maga kényes. Olyan, mint a kristály, amelyen ha folt esett, tönkre is ment. Nem tűr magán semmi szennyet. Ez áll. De nem áll az, hogy a becsületet meglehessen különböztetni. Olyan nincs.

Az embernek, ha van, egyetlen becsülete van. Nem külön közéleti és magánbecsülete, hanem kiön közgazdasági és egyéni becsülete. A közbecsület és a magánbecsület egy és ugyanaz. Amelyik embernek magánbecsülete nincs, annak nem lehet külön társadalmi becsülete.

Ha valakit a becsületében megsértünk, akkor nem mondhatjuk azt, hogy a privát becsületét nem bántom, csak a közelebbi becsületét. Ilyen megkülönböztetéseket tenni a lehető legtökéletesebb abszurdum.

Ki a becsületes ember?

Ugyebár az, aki semmi néven nevez-

hető vonatkozásban nem vonható tisztességtelen dolgokkal, üzemekkel, bűnökkel, megbecstelenítő cselekményekkel összekötetésben. Akinek jelleme szeplőtelen, multjában nincsen homály. Aki fölemelt fővel járhat az emberek körében.

És mi a becsület? Az egyéni tisztesség, erkölcs, jellemség megtestesülése az emberben.

Ezt e két definíciót kell tudnunk, ha megindulunk és a becsületről, a becsületes emberekről akarunk beszélni. Ez a két definíció teljesen kizár minden kétséget és teljesen lehetetlenné tesz mindenféle osztályba sorozást.

Nagy hiba, bűn és véték a társadalom ellen szofista okoskodással megmételyezni a lelkeket. Jellemtelenség gyártására és mesterséges tenyésztésére vezetne az, ha a köztudatban megtudna erősödni olyan balvélemény, hogy magánéletében bárki is becsületes maradhatna abban az esetben, ha közéleti tevékenységében a legnagyobb galádságokat követne el.

Vagy van becsület, vagy nincsen becsület.

Ha van becsület, abban az esetben kiterjed ez az ember mind magán, mind társadalmi működésére. Egyik vagy másik elválaszthatatlan.

Nagy baj és nagy hiba az, hogy minálunk mindenben beleviszik a politikát. S talán még a legszigorubbán vett társadalmi kérdésekben is lehet helye, hamár annyira belebonyolódunk a politikába; de engedelmet kérünk a becsület kérdése olyan, amelyet csak emberi szemmel

lehet mérlegelni – s nem pedig a politikusok nagyon is különböző látásu szemével, amelyek becsületességnek látják azt, ami nem az s viszont becsületnek azt, amiben annak sziporkája sincsen.

A mi társadalmunk minden széttagoltsága mellett meg tudta eddig őrizni azt a tulajdonságot, hogy a becsület kérdésében szigorú és igazságos kritikát gyakoroljon. A becstelen legnagyobb népszerűségéből is lebukott mindenkor a maga méltóhelyére az erkölcsi megsemmisülésbe, viszont a méltatlanul üldözött, becsületében jogtalanul megtámadott mindenkor megkapta, vagy kevésbbé, vagy korábban az erkölcsi elégtételt.

Ez az, amit kiindulási alapul elfogadva nagyon zokon eshetik mindenkinek, aki a szenvedélyektől menten bírálja el a dolgot, — hogy ime egyszerre osztályokba akarják sorozni a becsület neveit. Meg akarnak különböztetni privát és közéleti becsületet s még ez sem elég, bizonyos tárgyi és személyi okokon a nem korrekt dolgokat mentegetve, a becsületet védelmezik.

Ha nem lehet. A társadalmi élet tisztasága, a közéleti erkölcsök épségben maradása tiltja ezt. Nem segít itt semmi, nem ment semmi kimagyarázás: ami a becsületbe ütközik nem becsületes dolog s aki a becsületén foltot ejt, elveszti becsületét; mert annak makulátlanul tisztának kell lenni; a legkisebb folt megsemmisíti azt.

És hiába, akárhogy nézzük a dolgokat mindenben lehetünk elnézőek, de ebben

TÁRCA

Szemere Klára.

Testvérhuga volt a józsefstadti politikai államfogolynak, a vitéz és nagy erejű honvéd tisztnek, Szemere Jánosnak, aki a szüreteken egy egész gönci hordó mustot kapott az ajkához, hogy megizlelje az ideit mustot. Magas, kreolbőrű, szép, hamvas arcu, fiatal asszony volt Szemere Klára. Fekete haja ragyogott, mintha ébenfára gyémánt port hintettek volna. A szeme jószágosan kék s úgy sugárzott barna héjai alól, mint a csillagfény a szelid báránnyelűk közül. Erélyes, bátor, szókimondó, nyíltszívű; fejedelmi tartású, parancsolásra termett, akinek egy intése, hóféhér kezének egy legyintése elég volt, hogy tetszését, haragját, kedvét, vagy kedvetlenségét kifejezze.

Huba vére ezer év alatt se savósodott meg benne. A hét vezér szilajságából most is megmaradt benne a természetes fenség, a nagy fejedelmi ős zordonsága nélkül. Pedig csak tekintetes asszonynak hívatta magát. Ott ült a balmazújvárosi kastély üveges tornácán, amelynek nagy, szivárványszínben játszó üvegablakai ki voltak tárva. Az ég örök tűzének hosszú gyémánt nyilait betűzték a tornác széles kőcokkáira. Ujságot tartott a kezében, amelyet Szeged felől hozott a posta. Oda szorult akkor a Szemere kormány. Ott volt Kossuth Lajos kormányzó is.

A szegedi löpporbanást olvasta, amely

oly sok áldozatot kívánt. Hideg szalad végig rajta, mikor azt olvasta, hogy a Tisza is kicsapott medréből, sok hajó és vizimalom láncát elszakította, egy juhnyáját pedig az utolsó szálig megölt. A juhok úgy feküdtek a hidon és a hídfőnél, mintha mélyen aludnának, de nincs az az öreg számadó a világon, aki csak egybe is életet tudott volna verni.

A felrobbant löpor ereje mind úgy odaremtette őket, hogy a pára örökre kifutott belőlük. A Tiszapart tele volt holttestekkel. Több száz férfit, nőt, gyermeket szakított szét a puszkapor öldöklő ereje.

Semsey Lajosné, Szemere Klára, szép szemét elfutotta a könny. A víz úgy bugyborékol rajta, mint az esőcseppek a tó tükrén. Egyszerre azonban letette a lapot és a kapu felé nézett Lódobogást és kardcsörgést hallott.

Lovas tisztek fordultak be a kapun. Utánuk egy hintó. Orosz tisztek voltak. Csupa tábornok és ezredes. Az aranyos vállrojtokat feldobozta a szél, amely keresztülshintott az eperfák lombjain.

A nagyszemű szíve megremegett. Mintha egy törpenge tört volna a mellébe, amikor ezt a sok fényes ruhájú tisztet megpillantotta. Hazája ellenségei azok. Amerre útjuk vezet, a szabadság kiömlő vére piroslik. Kardjuk gyilok, amely a nemzet lelkét járja át. Azért jöttek, hogy terítékre aggassák azokat a reményeket, amik magasabban szárnyaltak a levegőben szantó pacsirtáknál. A mi nekünk szent, az nekik rongy, a mi nekünk átok, az nekik boldogság. A mi

örömünk az ő szenvedésük, a mi fájdalmunk az ő örömük.

Iszonyat ezekkel, egy levegőt szivni, a kezüket érinteni, a hangjukat hallani, a beszédüket elszenvadni. Felállott és be akart menni a szobájába. De egy fiatal orosz törzstiszt franciául üdvözölte. Szerényen, udvariasan és tiszteletteljesen.

— Asszonyom, Paskiewits ő hercegsége van itt. Igen kérem lássa őt szívesen.

Hangja szeliden és melegen csengett. Semsey né mosolyt erőltetett ajkára. Jól beszélt franciául s a művelt nő fölényével válaszolta:

— Uram, most önök parancsolnak itt, de szíveslátásról szó se lehet.

— Asszonyom, ne felejtse, hogy mi katonák vagyunk — s a felsőbb parancsnak engedelmeskedni tartozunk.

— Én is — sóhajtott Semseyné.

— Asszonyom, higgye meg, hogy nagyra becsüljük az önök lovagias nemzetét s őszintén fáj a szívünk, hogy vitéz katonái ellen vezényeltek, de a parancs, parancs.

A törzstiszt szavában annyi részvét rezgett, hogy Semseyné élénken felelte:

— Jól esik nekem, hogy elismerik nemzetem vitézségét és lovagiasságát.

— Igen, elismerjük és fáj nekünk, hogy harcolni kell ellenük. Higgye meg asszonyom, sokszor kiméljük őket, mikor ágyuink tűzével szétszórhathók.

— Ez kérdés, gondolta Semseyné, vagy a nagylelkűség henegező fitogtatása,

az egyetlen kérdésben a becsület kérdésében szigorúaknak is kell lennünk.

Ugy áll, megdönthetetlenül, hogy a becsület a kérges tenyerű munkásnál és az excellenciás uraknál egy és ugyanazon megbírási alá esik.

Népies gazdasági előadások.

Lapunk számaiban többször megemlékeztünk a Csongrádvármegyei gazdasági egyesület által községünk bel- és külterületében tartott előadásokról és felolvasásokról. Miután az elmúlt vasárnap ezen előadások befejezést nyertek, az eredményről e helyen is beszámolni óhajtunk.

Községünk belterületén 7, külterületén pedig 10 előadás, illetve felolvasás tartatott, a gazdasági tárgyak különböző tételeiből.

A felolvasások anyaga felölelte a talajművelés, állattenyésztés, állataink betegsége, trágyázás, baromfitenyésztés, gyümölcsstermelés, legelő és rét, szövetkezés, az új adótvény, gazdasági helyzetünk, külföldi gazdálkodása stb. köréből vett hasznos tudnivalókat. Hogy mennyire szívesen látogatták ezen előadásokat, mutatja az, hogy az előadásokon összesen 925 felnőtt vett részt.

Ebből látszik tehát, a tanulni vágyás, az okos gyakorlati módszereknek elsajátítására való készség meg van a mi munkás népünkben. Mert hiszen az értelmes munkás tudja, látja, hogy az a gazda, aki nem huny szemet a gazdálkodás terén való óriási haladás előtt és a maga tehetsége szerint ezzel a haladással igyekszik lépést tartani; annak a kis földje jobban terem, jövedelme szaporodik. Ma már mindinkább tért hódít azon nézet, hogy aki úgy gazdálkodik most is, ahogyan apjától eltanulta, az bizony keveset hord a csűrbe. Belátni, hogy neki is tanulni kell, ha nem akar elmaradni. Ha majdan népünk összeségében felébred a tanulás vágya, akkor a nemzeti termelés is több lesz, akkor a föld többet terem, jólét következik s ennek minden tartozéka: az egészség, boldogság és béke.

Igazán csak örülhet a lelkünk azt látva, hogy mikor a jégvirágok keletkeznek az iskolaházak, körök stb. ablakain, esténként kigyul a fény, s nem szégyellenek ezüstfehérbe burkolt fejfel sem tanulni.

De nem szólhatott, mert már az egész tisztí csoport feljött a tornácra s mindenki bemutatkozott neki, maga Paskiewits herceg is. Mogorva, petyhüdt sárga aszott bőru, vézna vágású öreg ember volt. Beesett szemét mély ráncok sáncolták körül. Mosolygott és néhány sárga foga előre dült, mint a kivájt homokbucka bubja.

Semseyné bevezette őket a szalonba, aztán rendelkezett az ebéd iránt. A legjobb borokat hozatta föl a pincéből. Ne mondja a muszka fővezér, hogy a magyar urinők gyűlölete nagyobb a vendégszeretetüknél. Maga azonban nem akart az asztalhoz ülni. Szabadkozott, végre mégis engedett. Ebéd közben élénk társalgás fejlődött ki. Paskiewits szerette az erős magyar borokat. Hadsegéde hiába vigyázott rá, gyorsan ürítette az aranyszínű vért, amit a tokaji láva-föld felett ringó venyigék eresztettek.

Pirosodni kezdett a füle széle, lüzelni az arca, míg fénytelen szemében a mámor sugarai gyultak ki.

Hangosabban és nagyobb kedvvel beszélt. Gyakran izgott mozgott, kacagott, majd egyszerre ismét árnyak vetődtek arcára.

— Halljátok, megizlettették ezzel a nővel a borokat, mielőtt magatoknak töltöttetek? — kérdezte hirtelen oroszul.

A tiszték felkapták a fejüket és bámészan meredtek rá.

— Nem, ugy-e? Pedig ki áll érte jót, hogy nem öntött bele mérget?

Községünkben e tél folyamán rendezett előadásokért köszönet illeti elsősorban is Kádár Árpád titkárt, ki a ym. gazd. egyesület útján kieszközölte, hogy községünkben is megtarthatók legyenek az előadások. Nem kisebb érdeme van Szvoboda Ödön gazd. szaktanítónak abban, hogy sikerült az arra hivatott tényezőket — mint előadókat — e fáradságos, nehéz munkára megnyerni s az előadások sikerét ily fényesen biztosítani.

Legnagyobb elismerés illeti azonban Szilvási Sándor plébánost, Dinics Károly járási számvevőt, Gelsy Péter igazg. tanítót, Nagy Nándor járási állatorvost, Gémes Sándor áll. tanítót és Szvoboda Ödön gazd. szaktanítót, mint előadókat, kik vasárnap délutánjaikat feláldozva, fáradságot nem kímélve, kitartó készséggel és szeretettel keresték fel, a tanulni vágyó hallgatóságát.

Ez évben ily szépen sikerült téli előadások után remélhető, hogy jövőben a tanulni vágyó közönség száma megkétszereződik.

Az élet és a nevelés.

Nyomorúsággal, bajoskodással bár, de mégis hamar legördül egy ember élete, mert az idő eljár a maga dolgában.

Mik azok az öntudatlan, fejletlen boldog gyermekévek, mikor a szülői szeretet önfeláldozó gondoskodása még az árnyéktól is őrzi lépteiket? Alig tudjuk nyomukat kijelölni, oly sietve tűnnek tova.

S mit mondjunk az ifjuság sugaras napjairól, az élet ifju tavaszáról? Sejtjük, keressük a boldogságot, az élet örömeit és mielőtt boldogok lehetnénk, már visszahozhatatlanul eltűnt.

Ugy látszik, hogy ha van valóság az életben, azt a Teremtő a küzdelemteljes férfikornak tartotta fenn. Jele, hogy a valódi örömeiből csak nehéz küzdelem után részesülhetünk; ezek csak lelkünk sajátjai. Mert különben egy munkátlan, henye ifjuság, egy lelkével, nemes kötelességével nem gondoló férfiú, hibákkal, félszésekkel megrakva érkezik az öregség napjaihoz.

Itt látszik meg, mit kerestünk az életben. A szépen élszáradt falevél az őszi

tájakon, az illatozva meghervadt fű a lekaszált réteken, vagy az őszi szelek sivitása közt tovaragadt száraz kóró, mind szépek, mind megilletők. De az emberi test hanyatlása, a kialvó szemek, a szintelen ajkak, a hideg fáradt lehelet nyomorult kinézést adnak a lelkével sohasem törődő embernek.

Ott sir fonnyadt arcán a gyáva félnétség, melylyel az élethez minden áron ragaszkodik; ott lappang a fukar önzés, mely által e rothadásnak indult állati állomány még mindig el akarná venni a világot, hogy csak ő élhessen.

És ha látjuk a nyomorult erőlködést, a hiúságot, a kevélységet, a gögőt az omladozó, düledező építmény felett is hivalkodólag kiterjeszkedve, undorral fordulunk el az embertől, a teremtés koronájától.

Ha azonban ifjuságunkat nemes munka közt töltöttük; ha férfikorunkban családkat, a hazát, az emberiséget, felebarátunkat nemesen, tisztán szerettük; ha csüggedetlenül, rendületlenül küzdöttünk a munkátbíró napokban az erényért, a közért, a nemesért: ha megőriztük lelkünk mélyében hitünket; ha boldog napokban, úgy, mint nehezekben az Istent sohasem zártuk ki érzéseinkből, szóval: ha szorgalommal igyekeztünk lélekben mind közelebb jutni a végtelenség nagy gondolatához, — akkor az öregség tisztos arcán tündököl a család meleg szeretete, a hazafiasság dicső visszarágyogása, az emberiség isteni sugara, a hit magasztos bübájossága, az önmegadás, a boldogító bizalom nyugtató érzése.

Ki ne tisztelné a becsületbe megőszült, a lélektől ihletet árcot, egy nemesen betöltött életet bucsuperceiben?

Ilyen különbséget tesz közöttünk a szorgalom, a nevelés.

Szülők! Az iskola és a nevelés teremti az embert. Nem lehetünk ugyan mindannyian tudósok, de lelkünket nemesíteni mindannyiunk kötelessége és a szülők hivatása, hogy a lélekfejlesztés alapját Istentől reájuk bizott gyermekeikben megvessék.

— Örnagy ur, — szólt fagyosan a szárnysegédhez — azonnal veresse vasra ezt a némbert.

A tiszték összenéztek, aztán némán, alig észrevehetően meghajtották magukat Semseyné előtt. Az a vezérkari tiszt, aki először köszöntötte Szemere Klárát, hozzálépett és halkán mondta:

— Csak hallgasson, asszonyom, ha elpárolog fejből a gőz, megjuhászodik. De a feleselést nem tűri.

— Én se tűröm, uram, hogy nemzetemet becsmérleje.

Öt perc múlva a szép Semsey Klára megvolt vasalva. Láncos bilincs volt a lábán, amely bársonyos karján vastag karikába gyűrűzött.

A cselédek összebújtak és sirtak, de szólni nem mertek. A porkoláb a többi fogolyhoz akarta csapni a széphonleányt.

— Uraim, — szólt a tisztékhez Szemere Klára — legalább annyit eszközöljenek ki, hogy a saját hintómon vigyenek.

Ezt a kedvezményt még is kapta. Négy lovat fogatott be könnyű homokfutó kocsiába s abba ült. Elöl és hátul kozákok lovagoltak. Az éjszakát az orosz bilincse verve, kocsiján töltötte. Másnap Debrecenbe indultak. A nagyerdő szélén ebédelt Nagy Sándor hadteste. Fáradtak, porosak s éhesek voltak. Alig ültek le a homokos, gidres-gödörös erdőszélen, amikor megszólaltak az orosz ágyuk. A nehéz golyók sivitva repültek el Szemere Klára közelében.

A honvédek is megdördültek. Mint ég-

— Én, — felelte az a fiatal vezérkari tiszt, aki legelsőnek üdvözölte a ház asszonyát.

— Vigyázzatok, mert sohasem lehet bízni a nőkben kivált ellenséges földön.

Semseyné egy szót se értett oroszul. De észrevette, hogy a tiszték mind ránéztek és kíváncsian kérdezték a hadsegédétől, hogy mit beszélt róla a tábornagy.

— Dehogyan szökött, asszonyom, szolgálati ügyekről beszélt, — mondta halkán a hadsegéd.

Ekkor futár érkezett és lepecsételt jelentést nyújtott át az orosz fővezérnek. Paskiewits átfutotta a jelentést, aztán izgatottan kiáltott föl:

— Ez az ember engem mindig megcsal! Mondhatom, ravasz egy náció ez a magyar. Semseyné felszisszent, mintha mérges vipera csipete volna meg.

— Tábornok ur, — mondta fagyosan — az én jelenlétemben ne sértegesse nemzetemet.

— Hogy mondta? — pattant fel Paskiewits.

— Kérem, ha vendégszeretetemet élvezzi, elvárhatom, hogy kímélje nemzeti érzékenységemet.

— Micsoda vakmerő beszéd ez? — csattant fel az orosz tábornagy.

— De miféle viselkedés ez egy urinővel szemben, saját házában! — vágott vissza ércesen Semseyné.

Fejedelmi termete kiegyenesedett, alakja megnyúlt, a szeme lángolt s a hangja csattogott, mint a korbács.

Paskiewits felállott. Lába ingadozott. Az egész tisztikar felugrott.

Ujdonságok.

— **Uj tisztiorvos Sövényházán.** A törvény értelmében a pusztai községeknek is kötelességük a tisztiorvosi állást rendszeresíteni. Miután az ilyen pusztai községekben a községi orvosok jövedelmé kevésbé van biztosítva s ez okon nemcsak a kisebb községek, de különösen a pusztai községek a meghirdetett orvosi állásokra egyáltalán nem kaptak pályázókat, az állam az ilyen, kisebb tehetségű községeket évi hozzájárulásokkal megsegíteni határozta. Ezen évi segéllyel gyarapított jövedelemre Sövényháza községnek is sikerült az orvosi állást betöltenie. Mult havi közgyűlésében megválasztotta az állásra dr. Berényi Imre orvost, aki állását — mint értesülünk — el is foglalta. Miután azonban Sövényháza község a természetben kijáró orvosi lakást még nem tudta rendelkezésre adni, míg a lakás fel nem épül, addig a megyétől nyert engedély alapján a közelfekvő Kisteleken fog lakni. Valóban elérkezett az ideje ez állás betöltésének, mert csak akik ismerik Sövényháza község szétszórt fekvését, azok tudják legjobban, hogy az egyes szegényebb módokban levő lakosságának ezideig mennyire kellett nélkülözni az orvos hiányát, s ha hozzájuthattak, mily nagy áldozatokba került ez a betegek hozzátartozóinak. Igazán segítve azonban e téren akkor lesz, ha a községi orvos nem Kisteleken, hanem mielőbb magában a községben alkalmas ponton fog lakhatni.

— **A tavaszi hernyóirtásra** talán egy esztendőben sem volt olyan nagy szükség, mint az idén. A mult esztendőben, különösen az Alföldön, a sok kártékony gyümölcspusztító rajzásának az időjárás nagyon kedvezett s ha a gazdaközönség el akarja kerülni a termését fenyegető rovar- és lepkekárokat, a folyó év tavaszán a hernyóirtásra a legnagyobb erővel kell előkészülnie. Ezt rendeli el a földmivelésügyi kormány is az 1894. évi XII. tc. értelmében. Megköveteli, hogy minden birtokos rügyfakadás előtt legkésőbb azonban március végéig a gyümölcsfák kártékony hernyóit kiirtsa. A galagonyapille és a sárgafarkú pillangó március végéig már annyira elszéled, hogy a gazda célt nem ér, ha ennek a hónapnak a végén el nem kezd. Az irtás kötelezettsége azonban a cserebogarakra, a marokkói sáskára, a vértetűre, a darazsakra és a répapusztító bogarakra is vonatkozik s a községi előljáróknak az irtási munká-

zengés moraja, úgy visszhangzott a honvédtüzekre lövése.

Tűzkigyók repültek keresztül-kasul a levegőben. Kezdődött a pokoli tűzijáték, gránátok pattogtak, golyók bömböltek, ágyus szekerek dübörögtek, por- és füstfelhő takarta el a szemhatárt. Egyszerre csak egész kozákezred vágatott el a nagyasszony hintója mellett. Mint a száguldó fergeteg, robogott a honvédek felé.

De azok pusztító sortűzzel fogadták. Az első sor lehullott lováról, mint mikor a vihar letöri a fák koronáját s a sárba veti. A második megfordult és visszafelé futott.

— Kartácsot nekik! — ordított Paskiewits. Az orosz tüzekek néhány ágyujukat a kozákoknak irányították.

— Csak beléjük, hadd fussanak vissza — dörögte a tábornagy.

Egy fél üteg eldőrdült, a füstből és kartácszárpból éles vas- és ólomdarabok szálltak ki és sok kozákokat lovastól együtt a földre terítettek. A többiek riadtan fordultak a honvédek felé.

Mindezt Semsey né is látta, mert hintója ott állott a csatatéren. Lovai minduntalan riadoztak s az őrzésére rendelt kozákok alig bírták tartani őket. Ágaskodtak, nyertettek, fülüket hegyezték, félreugrottak, nyugtalanul kaparták a földet, míg fejüket ide-oda kapdosták és zablájukat harapdálták. A nagyasszony gyakran felállott a hintó ülésére és így nézte a véres csata folyását.

Ugy ugrált a szive, mint madár a kalitkában, mikor látta, hogy az oroszok órákig nem tudnak

latok ellenőrzésénél a legnagyobb szigorúsággal kell miniszteri rendelet szerint eljárniok. A miniszter közegei a rendelet végre hajlását figyelemmel kísérik s mulasztás esetén a legszigorubb megtorlásról fognak gondoskodni.

— **A mindszeri tejszövetkezetről** örvendetes hírt hallottunk. Letelt a szabadkai központtal kötött 10 éves szerződése s az igazgatóság nem újította meg a szerződést, hanem önállósította magát. Újévtől kezdve tehát teljesen a maga lábain jár. Hogy az idők haladtával mennyire kárára lett a tejszövetkezetnek a lejárt szerződés, legjobban mutatja az ez évi két havi működés eredménye. E két hónapban ugyanis a tejszövetkezet fizet tagjainak a behordott tej vaj kilójáért 4 azaz négy koronát. Persze az egyes tag javára eső összeg függ a behordott tej jószágától. Akik jobbacská tejet szállítottak a szövetkezetbe, azoknak a tej literjeért 23 fillért is fizetett a szövetkezet. Ez a kedvező eredmény bizonyára megszorítja a tejszövetkezet tagjait, mert ily árban senki sem bírja értékesíteni a tejt sem a piacon, sem a házból kiméréssel.

— **A tea.** A tea Kinában már ősrégi idők óta ismeretes. A kínai hagyomány szerint a teának, mint illatnak felfedezése a Krisztus előtti huszonhetedik században történt. A legenda a felfedezést Csing-Nungnak, a híres kínai bölcsésznek tulajdonítja. Midőn ez egy izben tüzet készített a teafaágak dörszölésével, néhány levél az ebéd főzésére használt forró vízbe esett. Midőn Csing-Nung megkóstolta ezt a vizet, az izét kellemesnek találta és azontúl is készíttetett magának teát. E felfedezés híre persze csakhamar elterjedt a környéken és a teát a víz rossz ízének a javítására használták. Egy másik monda szerint Darna indiai királyfi fedezte volna fel a teát.

— **Az új temető.** Az új községi temető kijelölésére vonatkozólag mult hó 27-én tartott ülésében tett előterjesztést a temetőbizottság. Miután közismert tény, hogy a községi régi temetkezési helyre legfeljebb három évig lehet temetkezni, a bizottság kívánatosnak tartja, hogy az újtemetőhely megvétele iránti eljárás a jelen év tavaszán megindíttassék. A bizottság kimondotta, hogy az előljáróság hívja fel a munkásteleptől északra eső birtokosokat, hogy mennyiért hajlandók földjüket temetőhelynek eladni? A régi köztemetőben levő vastagabb dereku élőfák sorsára vonatkozólag a bizottság úgy határozott, hogy azok még a folyó év

nyerni egy talpalatnyi tért se. De délután három órakor nagy orosz lovastömeg vágatott az erdő szélé felé. Az ágyudörgés egyre gyengült, a honvéd hadtest utolsókat lihegett, mint a földre gyűrt óriás.

Semsey né észrevette, hogy véres arcu honvéd foglyokat hoznak a kozákok. Lehajtotta fejét az ülés oldalára és felsóhajtott:

— Szegény fiuk, szegény magyar hősök!

Aztán csendesesen zokogott. Könnyei oly fájón égették az arcát, a keblét, mint azok a sűrűn csurgó vércseppek a fogságba esett honvédekét.

Négy órakor már szét volt zilálva Nagy Sándor hadteste. Paskiewits örült, hogy győzhetett. A hadsegédéhez fordult:

— Menjen és bocsássa szabadon azt a harcias nyelvű asszonyt, de mondja meg neki, hogy máskor jobban vigyázzon nyelvére.

Szemere Klára gyors vágatással sietett haza. Mindenütt elesett, vérben uszó honvédek ronsolt tetemét látta. Egyik-másik fölemelte kezét és elhalon nyöszörgött:

— Vízet.

A fölzaklatott képzelet festette őket eléje. Alig láthatott valamit, mert tele volt a szeme könnyekkel. És amikor otthon volt, ledőlt a pamlagra, eltakarta az arcát és siratta nehéz, fuldokló, görcsös zokogással a debreceni csata elvérzett hőseit.

— Oh, szegény fiuk, hány anya, hány testvér, hány árva vár titeket hiába. Hősök temetője, Nagyerdő! Öreg fáid levelei takarják be őket puha szemfödéllel!

tavaszán mind kivágandók s erre vonatkozólag intézkedéstételre utasítja az előljáróságot, hogy ezen fákat gyökérzetéért és gallyáért vágattassa ki. Ezen ülésén a bizottság azt is elhatározta, hogy az izr. temetőhelynek a vásártéri oldalra eső részét, a munkástelepi utcának meghosszabbított irányában bekerített, s az ott szükséges földtöltési munkálatokat is egyidejűleg végrehajtatja. Mindezen teendők végrehajtásával pedig a községi előljáróságot bizza meg.

— **Esküvő.** Vogel Jenő mindszeri cukrász e hó 11-én a nagybecskereki izr. templomban házasságot köt Hoffmann Ilonkával, Mann Adolf és neje pénzügyigazgatósági tisztviselő nevelt leányával. Gratulálunk!

— **Olajfestmények kiürsítése.** Horváth Lajos festőművész Hódmezővásárhelyről községünkbe érkezett és kéri a mindszeri műértő közönséget, hogy néhány darab festményét, mely Bertók János vendéglőjében van kiállítva eladás céljából, tekintse meg. Ezen képek szabadkézzel vannak festve s igen jutányos áron megszerezhetők.

— **„Vadkacsa“.** Ezen a címen e hó 9-én egy új élclap fog megindulni Szentesen, Lichtenstein Manó ottani hírlapíró szerkesztésében és kiadásában. Olvasóink a „Szent és Vidéke“ hasábjain bizonyára már sokszor találkoztak fürgetollú kollégánk zamatos mondókáival s szívesen fogadják az új lapot, melynek programja szerint az lesz a célja, hogy a humor jóleső derűjével kiírta szívünkéből a bánatot, a nehéz megélhetési viszonyok okozta keserűségeket. A lap technikai előállításával könyvnyomdánk biztatott meg, míg az illusztrációk készítésében hathatós segédkezet nyújt jeles földink és rajzólművésznünk: Sövényházi Gál József. Egyes szám ára 10 fillér lesz s kívánatra lapunkkal együtt is megrendelhető.

— **Szövőipari készáruk elárverezése.** A mindszeri áll. iskolák gondnoksága, az iskola tulajdonát képező alábbi szövő ipari kész áruit e hó 5-én délután 2 órakor a leányiskolában árverés útján fogja értékesíteni. Az árverésre kerülő áruk a következők: 1 drb kész gyermek-táska, 2 drb 70—70 cm. nagyságu szmirna csomózási szőnyeg; 1 drb hattyu-mintázatu diványpárna; 1 drb szmirna-párna; 1 drb hintaszékvédő; 1 drb székpárna; 1 drb 150—180 cm. szmirna-szőnyeg; 2 drb gyermektáska, nyersen.

— **Hivatal-vizsgálat.** Mult hó 22-én vizsgálta meg Dr. Faller Róbert postatitkár és Poltz Pál postaigazgatósági számvizsgáló a mindszeri postahivatal kezelését. A vizsgálatot reggel 9 órától esti 7 óráig tartott s miután mindent a legnagyobb rendbe találtak, a postamesternek elismerésüket fejezték ki.

— **Közgyűlés.** A Mindszeri Hitelszövetkezet ma vasárnap délután 2 órakor saját helyiségében (Dobos-féle ház) tartja V. évi rendes közgyűlését, melyre a tagok megjelenését kéri az igazgatóság.

— **Elismerés a szép munkáért.** Grafikai intézetünk művezetője: Lading János, aki a modern könyvnyomtatás kultiválásában velünk együtt tevékeny részt vesz, nálunk készített munkáiból néhányat bírálat céljából felküldött Budapestre a „Magyar Nyomdászati“ c. folyóiratnak, melynek szerkesztői tudvalevőleg a főváros legkitűnőbb nyomdászati szaktekin-télyei. A napokban jött meg ezen kis nyomtatványkollekcióna a vélemény, mely szerint a bíráló bizottság művezetőnk munkáit szépeknek és moderneknek ismerte el, s közülök egyet sokszorosított is s azt a folyóiratban — a más ilyen művek között — első helyen közölte le, mint jeles példát a tanulmánygyóknak. Minden hivalkodás nélkül, jóleső örömmel hozzuk e kis hírt s azt hisszük, olvasóink is osztozkodnak örömmünkben, mert a mindszeri műipar ismét egy szép tanujelét adta életrealitásának és fejlettségének.

— **Agyonvert ügyvéd.** A Szeged melletti Horgoson tegnapi reggel Csonka Ferenc dr.

ügyvédet egyik adósa boszúból agyonverte. Csonka Eerenc dr. Bödőné-Trinksz Paula szegedi tanítónővel a Fő-utcán át a vasúthoz ment. Szegedre akart utazni, ahol tárgyalása volt a járásbírósnál. Bödőné pedig a szegedi elemi iskolába igyekezett. Csöndes beszélgetéssel jöttek, amikor a Fő-utca és a Vas-utca sarkán előugrott Tilinkó István 52 éves földműves és egy husággal teljes erővel ötször úgy fejbévágta Csonkát, hogy koponyája több helyen berepedt és maga eszméletlenül terült el a földön. Bödőné szembeszállt a nekivadult emberrel és segítségért kiáltott, de a gyilkos ellökte a tanítónőt és elmenekült, hanem csendőrök utána mentek és a határban elfogták. A gyilkos azt vallotta, hogy Csonka Ferenc dr. végrehajtást vezetett ellene, ő pedig a pénzválság miatt nem tudott pénzre szert tenni és attól tartott, hogy nyolc gyermekével koldusbotra jut. Csonka dr. haldoklik.

— **Foghuzás.** A napokban beállit egy tanyai magyar a borbélyműhelybe.

— A fogamat akarnám kihuzatni, mester ur.

A borbély erre előkeres egy harapófogót.

— Aztán ezzel a kis fogóval akarja a fogamat kihuzni?

— Ezzel huzok én minden fogat — felelt a borbély.

— Mán pedig az enyémet bajosan fogja az ur azzal a harapófogóval kihuzni, mert az én fogam a gyomromban van. Verekedés közben kiütötték és lenyeltem.

— **Romlott takarmányrépamag.** A múlt nyári és őszi szakadatlan esők okozták hogy a répamagot a legtöbb termelőhelyen nem bírták szárazon betakarni hanem ott csirázott ki a földjén. Az ilyen mag sohasem fog répát teremni; mert nagyobb részben ki sem kel, s ami kevés még kicsirázik, az nem bír elég termőeréllyel, hogy rendes répát fejlesszen, hanem ujnyi vékonyságu gyökeret fejleszhet csak. Ember emlékezet óta még soha sem került annyi megbízhatatlan, gyengén csirázó és kevert répamag forgalomba mint az idén. Gazdáink helyesen fognak cselekedni, ha répamag beszerzése alkalmával a legszigorubb írásbeli jótállást követelik az eladó részéről csiraképesség és fajazonosság tekintetében. Ahol nem tartja majd a gazda szem előtt ezen óvatosságot, ott azt kockáztatja, hogy az állattartását katasztrófával határos bajok érhetik. Amint egyébiránt halljuk, a földművelésügyi miniszterium szintén készül állást foglalni ez ügyben.

Nyilttér.

(E rovatban közöltékért aláírot terheli a felelősség).

BÚCSÚ-SZÓ.

Mindszentről való távozásom alkalmából mindazon kedves barátaimnak és ismerőseimnek, akiktől az idő rövidsége miatt személyesen búcsut nem vehettem, ezúton mondok szívből jövő „Isten hozzád“-ot.

Mindszent, 1913. évi március hó 1-én.

Nagy Mihály
m. kir. csendőr.

Kis Pál mézesbábos urnak

Helyben.

Nem szokásom senkivel hirlapi vitatkozásba bocsátkozni, de mégis szeretném tudni, hogy hol tanulta Ön a cukrász-ipart, melyet már évtizedek óta folytat és mely a legjobb hírnévnek örvend? Mert én úgy tudom, hogy a főlem szakértelem híján felmondás nélkül elbocsájtott segédemtől! Nemde?

Ezzel részemről az ügyet befejezem, végül csak azt, hogy ki az a Bien Sámuel és Fia cég?

Mindszent, 1913 március 1-én.

Vogel Jenő
cukrász.

A „MINDSZENTI LAP“ előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 6 K — f

Fél évre . . . . . 3 K — f

Negyed évre . . . . . 1 K 50 f

Mindszent község előjárósága.

540/1913 szám.

Versenyárgyalási hirdetmény.

Mindszent (Csongrád vármegye) községe **villamos köz- és magánvilágításához az áramszolgáltatást** koncessziós alapon kívánja biztosítani s e célból **folyó évi április hó 5-én délelőtt 10 órakor** a községi háza tanácstermében a kiküldött bizottság jelenlétében nyilvános versenyárgyalást fog tartani.

Vállalkozó a telepet és vezetékhalózatot a saját költségén tartozik felépíteni és üzemben tartani, ennek ellenében egy meghatározott általán összegért a községi főutcáinak és tereinek világítását eszközli és kizárólagos jogot nyer meghatározott egységáron magánfeleknek világítási és erőátviteli célokra áramot szolgáltatni. Közvilágításra 100 drb. 25 gyertyafényű izzólámpa van tervbe véve, melyek közül 50 drb. egész éjjel és 50 drb. fél éjjel lenne bekapcsolva. A magánvilágítást illetőleg mintegy 800 drb. felszerelt izzólámpára van kilátás.

A közvilágítás 1913 év november 1-ére helyezendő üzembe.

A koncesszió tartama, az áramszolgáltatás költsége, a községi részesedése és az üzem folytonosságának biztosítása stb. szerződésileg állapittatik meg. Az ajánlattevők ez iránt részletes és kimerítő ajánlatot tartoznak adni. Az ajánlatok elfogadása fölött a községi képviselőtestülete 1913 év április hó 10-én tartandó közgyűlésén szabadon határoz, mely időig ajánlattevők ajánlataikkal kötelezettségben maradnak.

Bánatpénzül 8000 korona, a jelen hirdetés számára való hivatkozással készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban Mindszent község pénztáránál teendő le, s a letéti nyugta az ajánlathoz melléklendő.

Megjegyezzük, hogy csak szabály-

szerűen kiállított (lásd közszállítási szabályrendelet 18. §-át) és öt pecséttel lezárt és sértetlen borítékban elhelyezett s közvetlenül vagy posta útján beadott ajánlatok fognak tárgyalás alá vétetni.

Az ajánlat borítékja a községi előjáróságnak címzendő s azon „**Ajánlat az 540 1913 számú versenyárgyalási hirdetésben kiirt villamos köz- és magánvilágításra**“ felirat is feltüntetendő.

Az ajánlatok legkésőbb **folyó évi április hó 5-én délelőtt 10 óráig** nyújtandók be.

Később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Mindszent, 1913 évi február hó 24-én.

Konczi Lajos s. k. **Bozó Kálmán s. k.**
jegyző. bíró.

Kitört a háború a családban.

Mert még csak most tudták meg, hogy a közelgő husvétii ünnepekre szükséges **tavaszi ruhákat** legújabb divat szerint hazai és külföldi szövetekből a **legjutányosabb árban csak**

Répás János férfisزابónál

lehet beszerezni.

Elvállalok minden, a szakmámba vágó munkát és teljes jótállást vállalok, hogy mindenkit legnagyobb megelégedésére pontosan kiszolgáljak.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve,

vagyok tisztelettel

Répás János
férfisزابó.

Tisztitást, javítást és felvasalást jutányosan végzek

Üzletemben egy jó fiu tanulón felvétetik.

Egy áruasztal (puld)

mely bármely üzlet részére alkalmas és teljesen jó karban van, fiókokkal vagy anélkül jutányos áron eladó Horváth Antal papirkereskedésében.

Tekintse meg új kirakatomat!

A mélyentisztelt közönségnek irántam tanusított bizalmát és pártfogását minden tekintetben kiérdemelni óhajtván, hogy a legmesszebb menő kívánalmaknak is megfelelhessenek,

óra- és ékszerész-üzlettem raktárát tetemesen kibővítettem.

A modern műipar legszebb termékei:

preciziós zsebórák,

a legpontosabban szabályozva, aranyból, ezüsből és nikkelből; ugyszintén

divatos ékszerek,

a képzelhető legszebb formákban nálam állandóan kaphatók,

a legolcsóbb áron.

Gazdag raktáram a helyi szükségletet teljesen kielégíti s ha valakinek jövőben szüksége lesz megbízható jó órára, vagy csinos ékszerre, nem kell Szegedre vagy Pestre mennie, mert helyben nálam is megkaphatja, lényegesen olcsóbb árért.

Ingaórák, ébresztők, konyha-, fali és irodai órák, drágaköves ékszerek: gyűrűk, fülbevalók, karkötők, nyakékek és nyakláncok, ezüst gyűszűk, arany nyakkendőttük, kezelógombok, kinaezüst-árúk, dublé-arany ékszerek, szemüvegek, optikai cikkek és tájtékpipák, jótállás mellett,

állandóan nagy választékban mélyentisztelt vevőim rendelkezésére állanak.

Óra- és ékszerjavítások a legjutányosabb áron, jótállás mellett, vállaltatnak el!

Hálás köszönetet mondva a tapasztalt jóindulatért, kérem továbbra is a nagyérdemű közönség szives pártfogását, s vagyok teljes tisztelettel

Gyovay István órás és ékszerész
Mindszent, Pallavicini-tér 5. sz. (Bárdos-féle ház.)

Meghívó.

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁRNAK
1913. évi március 9-én délután 3 órakor
az intézet helyiségében tartandó XXXVII-ik. évi
rendes közgyűlésére
a t. részvényeseket
van szerencsém tisztelettel meghívni.

TÁRGYAK:

- 1) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1912 évi zárszámadás előterjesztése.
- 2) A mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és a felmentvények megadása.
- 3) Elnök, alelnök, igazgatóság és felügyelő-bizottság tagjainak három (3) évre való választása.
- 4) Az ügyészi állás betöltése.
- 5) Esetleg teendő indítványok.
- 6) Jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes választása.

Kelt Mindszent, 1913. február hó 15-én.

Wimmer Béla s. k., Dr. Szóbl Lipót s. k.,
főkönnyvelő. alelnök.

Kivonat az alapszabályokból:

28 §. A részvényes, ki szavazni kíván, az erre szükséges igazolvány a közgyűlést megelőző 8 nap alatt, illetve annak megnyitáig a hivatal helyiségében átveheti, ha magát a közgyűlés előtt legalább 15 nappal, saját nevére írt részvénytulajdonos igazolta.

A zárszámadások s az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések a közgyűlést megelőző 8 napon a hivatal helyiségében a részvényesek által megtekinthetők.

Üzleti értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy **nálam mindennap friss cukrászsütemény kapható. Legízletesebb és legjobb tortákat már 2 koronától kezdve készítek.** Akik házamhoz lefáradozni, vagy alkalmazottjukat hozzám küldeni szívesek, minden darab süteményt a legolcsóbban számítok meg és szolid kiszolgálásomról bárki meggyőződhet.

Ucai elárusítómnál is minden nap friss sütemény kapható s **összes készítményeimhez kizárólag a legjobb minőségű tehénvaj lesz felhasználva.**

Ezen alkalommal el nem mulaszthatom a nagyérdemű közönséget tájékoztatni, hogy a febr. hó 23-ikán megjelent „Óvás“ című hirdetés nem felel meg a valóságnak mert évtizedek óta fennálló üzletem mindig a legjobb hírnévnek örvend, nemhogy még a más neve bitorlására lett volna kényszerítve.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérem és vagyok teljes tisztelettel

KIS PÁL CUKRÁSZ és MÉZESBÁBOS.

Igen fontos,

hogy egy háznál se hiányozzon a minden külső és belső baj ellen páratlan és csodás hatású törvényesen védett

„Kakuktű Házi szer Sósorszesz“

Hatása soha el nem marad, mert felülmúlja az összes hasonló készítményeket! Készíti:

Tagányi Arthur gyógyszerháza Hódmezővásárhelyen.

Egy üveg ára 40 fillér, nagyobb üveg 1 K

Mindszinten kapható:

Weisz János, Diamant Gyula, Biró Gábor, Steindl János, Biró Andor, Hevesi Lajosné, Kardos Dezsőné és Balázs Ferenc urak üzleteiben.

Utánzatoktól óvakodni kell! Csak olyan üveget fogadjon el, melynek címkéjén a „TAGÁNYI“ név olvasható, mert más készítmény értéktelen!

10-12

ETERNIT PALA

az ez idő szerint a világ legjobb tetőfedő anyaga: új épületeknél lényeges fa megtakarítás, régi fazsindelytetők és régi nehéz cseréptetők átfedésére különösen ajánlható.

Költségvetéssel, mintával és felvilágosítással díjmentesen szívesen szolgál

az Eternit tetőfedő Pala kerületi és mindszei főelárusítói:

SUGÁR és VARGA

Szentes, Báró Harucker-u. 9. sz. (Tabajdy-ház.)

Ne koptassa cipőjét

hiába üzlet után való szaladgálásal, hanem ahelyett hirdessen a

„Mindszenti Lap“-ban.
Több eredményt ér el!

BRÁDY-féle

GYOMOR-CSEPPEK

ezelőtt Máriacelli cseppek

több mint 30 esztendő óta úgy beváltak, hogy nélkülözhetetlenek minden háztartásban. E cseppeknek utolérhetetlenül jó hatása van emésztési zavaroknál, azután páratlan gyomorrontás, gyomorégés, székrekedés, fej- és gyomorgörccsök, émelygés, szédülés, álmatlanság, kólika, vérszegénység, sápkór stb. ellen. Kapható minden gyógyszerházaiban. Egy nagy üveg 1 K 60 f., kis üveg 90 f., 6 üveg 5 K 40 f., 3 nagy üveg 4 K 80 fillér beküldése után küld franko:

Brády K. gyógyszerháza a „Magy. Királyhoz“ Bécs, I., Fleischmarkt 2., Depot 5.

Ügyeljünk a védjegyre, amely a Máriacelli Szűz Máriát ábrázolja, a vöröszínű csomagolásra, s az aláírásra, amely az oldalt levő kép másolata és utasítunk vissza minden utánzatot.

Épületfa és deszka-eladás!

Miután az állomás mellett levő fátelépítmény gőzmalom és gőzfűrészgár építésére átadtam, ennél fogva raktáromon levő összes faanyagjaimat jutányos árban elárusítom.

Teljes tisztelettel

Bozó Gábor, fakereskedő.

Milliók használják

Köhögés

rekedtség, hurut, elnyálkásodás, görcs és számarköhögés ellen a

KAISER-féle mellkaramellák
a három fenyővel.

6100 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól kezességet nyújtanak a biztos hatásról.

Kiváló jó hatású és kellemes ízű bonbon.

Csomagja 20 és 40 f. Doboza 60 fillér.
Mindszinten kapható:
Katona István gyógyszerháza és Korom Lajosnál.

Lakodalmakra házi ünnepélyekre

tisztán kezelt jó zamatú

Bort,

saját főzésű igen finom

Pálinkát,

hordós vagy palackos

Sört

nálam vehet a legolcsóbban!

Vig Dániel

pálinkafőzdéje, bor- és szesznyakereskedése

Mindszent, Pallavicini-tér 126. sz.

Butorok

Hálóok, ebédlők, útszobák, szalónok, teljes szálloda, kávéház, vendéglő és kastélyberendezések, vas- és rézbutorok, szőnyegek, függönyök, csillárok és zongorák szállíthatnak bárhova

képzésért, vagy rendkívül előnyös fizetési feltételekkel.

Diszes nagy butoralbum 1 korona. Teljes berendezésnél utazó mintákkal díjmentesen küldetik bárhova.

Modern Lakberendezési Vállalat
BUDAPEST, 17., Gerlőczy-utca 7. sz.

(Központi városháza mellett)

A „Mindszenti Takarékpénztár“ 1912. évi Zárószámadata.

VAGYON.

Mérleg-számla 1912. évi december hó 31-én.

TEHER.

Főkönyvi lapszám	Számola megnevezése	Összeg		Főkönyvi lapszám	Számola megnevezése	Összesen	
		K	f			K	f
130	Pénztár-számla	41017	25	6	Alaptőke-számla	120000	—
125	Leszámitolt váltó-számla	497544	75	7	Tartalékalap-számla	30000	—
128	Jelzálog-kölcsön „	551360	31	8	Külön tartalékalap-számla	30000	—
149	Kötvény-kölcsön „	167403	06	140	Intézeti házalap*-számla	6000	—
129	Előleg-kölcsön „	34544	60	132	Jótékonycélalap-számla	466	98
147	Folyó „	210599	80	106	Osztalék-számla	1845	—
20	Intézeti ház „	105961	58	141	Betét-számla	1122342	86
87	Értékpapír „	62925	—	103	Heti betét-számla	13	—
43	Giro „	597	93	136	Heti betét I-ső csoport számla	114295	19
144	Óvás díj „	182	60	143	Heti betét II-ik csoport „	21361	85
				133	Heti betét III-ik csoport „	21671	44
				139	Heti betét IV-ik csoport „	12063	76
				118	Visszleszámitolt váltó „	143650	—
				147	Folyó-számla	29958	56
				124	Üzleteredmény-számla <small>Áthozat 1911. évről 867'05 folyó évi ..... 17601'19</small>	18468	24
		1672136	88			1672136	88

* Ez évi hozzájárulással 11000 koronára emelkedik

TARTOZIK.

Nyereség-veszteség-számla 1912. december 31-én.

KÖVETEL.

Főkönyvi lapszám	Számola megnevezése	Összeg		Főkönyvi lapszám	Számola megnevezése	Összeg	
		K	f			K	f
113	10% betét kamat adó	5868	64	142	Váltó-kamat	37718	10
131	Betét kamat	51273	98	123	Kölcsön-kamat	71811	68
79	Heti betét kamat	7405	10	111	Folyószámla kamat (70% adómentes)	601	34
146	Visszleszámitolt váltók kamata	11288	23	93	Részvényátírási díj	68	—
94	Kamat térítés	29	91	137	Különféle kamatok és díjak	7237	15
80	Illeték	47	14	98	Értékpapír kamat	2650	—
150	Folyó költség	4358	38	102	Intézeti ház jövedelme	600	—
145	Adó	4369	62	124	Nyereség-áthozat 1911. évről	867	05
138	Tiszti és szolgafizetés	6399	84				
49	Leírás*	7844	24				
	Értékpapír árfolyam különbözet	4200	—				
	Üzleteredmény <small>Áthozat 1911. évről ... 867'05 folyó évi ..... 17601'19</small>	18468	24				
		121553	32			121553	32

* 5000 korona a Magyar Pénztézetek Központi Hitelbank részvényeiből iratott le

Mindszent, 1912. évi december hó 31-én.

Büchler Gábor
pénztárnok.

Vigh Gyula
igazgató.

Wimmer Béla
könyvelő.

Hám János   Tábit Lukács   Keresztes Ferenc   Stern Salamon   Mihály János   Koncz Lajos   Wimmer Károly   Grüner Géza
ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.   ig. tag.

Ezen mérleg- és nyereség-veszteség-számlában foglalt összes tételleket fő- és segédkönyvekkel összehasonlítottuk és mindenben egyezőnek találtuk.

Mindszent, 1913. évi február hó 23-án.

Tary János
f. b. tag.

Antal András
f. b. elnök.

Páncél Károly
f. b. tag.

Keresztes Áron
f. b. tag.